No té ganes de fer res? Vol mirar la tele i prou?

No, no és un gandul. Està desmotivat i prou

[inicicentrareport]"Estic cansat" **"No tinc ganes de fer res" "vull veure la tele i prou"**. Són moltes les criatures que quan arriben les vacances i trenquen amb la rutina d'anar a l'escola agafen aquest rol passiu i s'arrosseguen per la casa com una ànima amb pena.

Parlem amb Bea Sánchez, experta en altes capacitats i consultora de criances intenses per saber què podem fer davant d'aquesta situació.

[GotaVerdaPle]**Què els passa a les criatures a les vacances i per què pot ser que estiguin més desmotivades?**

La pèrdua de la rutina d'horaris, de la dinàmica del curs, el fet de no fixar-se en metes concretes en el temps és el que té més impacte en aquestes criatures. La llibertat de les vacances és fantàstica, però de vegades el fet de tenir massa opcions també pot fer que experimentin ansietat en no saber escollir a què dediquen el seu temps.

La motivació està molt relacionada amb el significat, el "per què faig el que faig" i de vegades el fet de gaudir del descans no per a tothom pot ser un objectiu com a tal. Si no hi ha àrees d'interès definides en la criatura, la podem veure desmotivada i sense focus.

[GotaVerdaPle]**Realment hi ha nens i nenes ganduls? Què és el que els passa?**

Algunes famílies i docents s'enduen grans sorpreses amb criatures considerades vagues que oculten nens i nenes desmotivats i perfeccionistes. Però com pot estar relacionada la mandra i el perfeccionisme? Doncs encara que resulti curiós hi ha criatures que tenen un perfeccionisme intrínsec que no els permet distingir fer les coses de fer-les perfectes.

Si creuen que el resultat no complirà les expectatives poden no presentar un treball o fins i tot ni ho intenten. Se suma el fet que en aquesta perfecció hi ha un baix llindar de frustració si no els surt bé a la primera i és probable que no ho vulguin tornar a intentar.

Així que poden deixar una extraescolar, un instrument o un quadre a mitges. És senzill i ràpid anomenar al nen o nena gandul quan això passa: falten treballs, no aixeca la mà, no pren la iniciativa. I tot i això observem en ell/a què hi ha una gran capacitat en allò que sí que acaba, i si és així segurament es tracti més de tenir unes expectatives altes que no pas de mandra.

Tot això que comentem està estretament relacionat de manera directa amb el perfil de criatures d'altres capacitats intel·lectuals. No són criatures que es comparin amb els seus iguals, sinó amb eminències, adults, professors/es o referents més elevats. Solen mirar cap amunt (d'aquí al fet que també gaudeixin més de relacionar-se amb adults o criatures més grans).

[GotaVerdaPle]**Què podem fer davant d'això?**

Per aquestes criatures és important que tot procés tingui una explicació clara, detallada i amb sentit. Són bastant reticents i responen quan hi ha alguna cosa que no els queda clara, és injusta o no és pràctica.

Els encanta fer les coses ràpidament i els disgusta perdre el temps. Així que tot i no ser còmode és la nostra responsabilitat dedicar més temps a aclarir el perquè de les coses que fem i cap on està dirigit.

Si aconseguim connectar amb les tasques del seu interès i cap on està dirigit, si els fem sentir útils, estaran més disposats a participar i donar el millor d'ells mateixos i mateixes. Per exemple, les criatures amb alta capacitat intel·lectual s'enfoquen molt bé quan tenen interès i els agrada allò que fan i desconnecten ràpidament si no els motiva.

Davant d'això el que podem fer és fer que l'aprenentatge sigui més apassionant per ells, per exemple si el relacionem amb allò que els agrada, sigui Harry Potter, els unicorns o videojocs. Les claus són:

[GotaVerdaBuit]Trobar el perquè
[GotaVerdaBuit]Relacionar-ho amb la seva passió
[GotaVerdaBuit]Evitar repeticions innecessàries. Millor aprofundir que redundar en el mateix.

[GotaVerdaPle]**Són bons els premis o compensacions davant l'esforç? Per què?**

El sistema de premis no sol funcionar amb aquestes criatures. Són molt perceptius i no es veuran motivades per la simple causa efecte. Si una criatura té facilitat per aconseguir objectius per la seva capacitat intel·lectual el premi deixa de ser un objectiu interessant.

Els agrada sentir-se reptats (a un nivell assequible) i molt sovint la competició no és contra els seus iguals sinó contra ells i elles mateixes. Gaudeixen de compensacions profundes com trobar l'origen a una de les seves preguntes o nous recursos sobre allò que els agrada. Estan cridats a l'estímul i necessiten sentir-se estimulats de forma contínua, sigui en l'àmbit sensorial (criatures que necessiten moure's molt, tocar, saltar...)o en l'àmbit cognitiu (vull saber més, vull quedar-me més estona o jugar una altra partida).

[GotaVerdaPle]**Com podem trobar aquest punt just de repte?**

Una activitat massa complicada els desmotivarà, i una massa senzilla no els cridarà l'atenció. Estant al seu costat, sense pressionar ni tenir pressa podem veure què necessiten, i cada criatura és diferent.

Hi ha criatures que necessiten més activitats de moviment, d'altres activitats més introspectives. Si són criatures que s'avorreixen amb facilitat és ideal plantejar activitats breus, o optar per temps breus amb descansos, i descansar també es pot fer en moviment.

[GotaVerdaPle]**De quina manera els podem motivar per fer coses que potser no els agraden tant, com per exemple recollir les joguines?**

A priori els podem ajudar a no tenir un excés de coses i tenir ubicacions clares per les seves joguines. Després es poden plantejar dinàmiques relacionades amb coses que els agradin, per exemple fingir que capturem Pokémons i els posem a Pokéballs en lloc de recollir les joguines que posem en un cabàs.

[info]Segueix a la Bea Sánchez a les xarxes[/info]
[ficentrareport]